

Predigtlesung

2. Korinther 5,1-10

- 1 زیرا ما می‌دانیم هرگاه این خیمه‌ای که در آن به سر می‌بریم، یعنی این بدن زمینی ما فرو ریزد، خدا عمارتی جاودانی که به دست انسان ساخته نشده، در آسمان برای ما فراهم می‌کند.
- 2 ما در اینجا برای پناه بردن به خانهٔ آسمانی خود دائماً در آه و ناله هستیم
- 3 تا در پناه آن پوشش آسمانی، دیگر برهنه نباشیم.
- 4 تا زمانی‌که در این خیمه به سر می‌بریم در زیر بارهای سنگین ناله و فغان می‌کنیم، اما نه تنها نمی‌خواهیم خیمهٔ فعلی خود را از دست بدهیم، بلکه مایلیم پوششی آسمانی بر آن بیافزاییم تا سرانجام زندگی فانی ما در حیات غرق شود.
- 5 خدا ما را برای همین منظور آماده ساخته است و روح‌القدس خود را به عنوان ضامن اجرا و نمونهٔ چیزهایی که در انتظار ماست به ما عطا فرموده است.
- 6 پس ما هیچ‌وقت مایوس نمی‌شویم، زیرا می‌دانیم تا زمانی که در این بدن اقامت داریم، از حضور خداوند دور هستیم.
- 7 (راهنمای ما در زندگی ایمان ماست، نه آنچه می‌بینیم).
- 8 پس مایوس نمی‌شویم، چون ترجیح می‌دهیم که این خانهٔ زمینی را ترک کرده و با خداوند در خانهٔ آسمانی زندگی نماییم.
- 9 بنابراین چه در اینجا باشیم و چه در آنجا فقط یک هدف داریم و آن هم این است که او را خشنود سازیم.
- 10 زیرا همهٔ ما همان‌طور که واقعاً هستیم، باید روزی در مقابل تخت داوری مسیح بایستیم تا مطابق آنچه که با بدن خود کرده‌ایم - چه نیک و چه بد- جزا بیابیم.

Predigtlesung

Lukas 16,1-8(9)

- 1 عیسی همچنین به شاگردان فرمود: «شخصی ثروتمند مباحثی داشت و شکایتی به او رسید که آن مباشر دارایی‌اش را حیف و میل می‌کند.
- 2 پس به دنبال او فرستاد و گفت: 'این چه حرفهایی است که دربارهٔ تو می‌شنوم. حسابهایت را واریز کن چون دیگر نمی‌توانی در اینجا مباشر باشی.'
- 3 آن مباشر پیش خود گفت: 'حالا که ارباب من می‌خواهد کار مباشری را از من بگیرد چه باید بکنم؟ من که نه توان بیل‌زدن دارم و نه روی گدایی کردن.'
- 4 آری می‌دانم چه کنم تا مطمئن شوم که وقتی مرا از این کار بر کنار کرد اشخاصی باشند که در خانه‌های خود را بر روی من باز کنند.'
- 5 پس برده‌کاران ارباب را یک به یک حاضر کرد. به اولی گفت: 'چقدر به ارباب من بدهکاری؟'
- 6 جواب داد: 'صد پیمانۀ روغن زیتون' گفت: 'بیا، این صورت حساب توست. بنشین و به جای آن بنویس پنجاه پیمانۀ، زود باش.'
- 7 بعد به دیگری گفت: 'تو چقدر بدهکاری؟' گفت: 'صد خروار گندم، به او گفت: 'صورت حسابت را بگیر و به جای آن بنویس هشتاد خروار.'
- 8 آن ارباب، مباشر نادرست را به خاطر اینکه چنان زیرکانه عمل کرده بود تحسین کرد، زیرا مردم دنیوی در مناسبات با هم‌نوعان خود از ایمانداران زیرک‌ترند.
- 9 «پس به شما می‌گویم که مال دنیا را برای به دست آوردن دوستان مصرف کنید تا وقتی پولتان به آخر می‌رسد شما را در خانه‌های جاودانی بپذیرند.

Vorletzter Sonntag des Kirchenjahres

Wir müssen alle offenbar werden vor dem Richterstuhl Christi.

زیرا همهٔ ما همان‌طور که واقعاً هستیم، باید روزی در مقابل تخت داوری مسیح بایستیم تا مطابق آنچه که با بدن خود کرده‌ایم - چه نیک و چه بد- جزا بیابیم.

2. Korinther 5,10

Eingangspsaln (Introitus)

Gesangbuch: 071 (Seite 210)

خداوند مردم را با عدالت و انصاف داوری خواهد نمود.

خداوند، چون تو امین و عادل هستی،
دعای مرا بشنو و به التماس من گوش بده.

بندهات را محاکمه مکن، زیرا هیچ شخص
زنده‌ای در حضور تو بی‌گناه نیست.

دستهای خود را برای دعا به درگاه تو بلند
می‌کنم. مانند زمین خشکی که تشنهٔ آب
است، همچنان جان من تشنهٔ توست.
همه روزه از محبت پایدار خود برخوردارم
کن، زیرا بر تو توکل دارم،

تو خدای من هستی، مرا تعلیم بده تا ارادهٔ
تو را انجام دهم. روح پاکت مرا به راه
راست هدایت فرماید.
خدا پدر و پسر و روح‌القدس جلال بش.

از اول بود. الان. و تا ابد

Der HERR wird den Erdkreis richten mit Ge- / rechtigkeit * und die Völker mit / seiner Wahrheit.
HERR, vernimm mein Flehen um deiner Treue / willen, * erhöre mich um deiner Gerech- / tigkeit willen, und geh nicht ins Gericht mit deinem / Knechte; * denn kein Lebendiger / ist gerecht vor dir.
Ich breite zu dir meine / Hände aus, * meine Seele dürstet nach dir / wie ein dürres Land.
Lass mich am Morgen hören deine / Gnade; * denn / auf dich hoffe ich.
Lehre mich tun nach deinem Wohlge- / fallen; * dein guter Geist führe / mich auf ebner Bahn.
Ehre sei dem Vater und dem / Sohne * und dem Hei- / ligen Geiste,
wie es war im Anfang, jetzt und / immerdar * und von Ewigkeit zu E- / wigkeit. Amen.

Lesung aus dem Alten Testament

Jeremia 8,4-7

- 4 خداوند به من گفت به قوم چنین بگویم: «آیا وقتی کسی زمین می‌خورد دوباره بلند نمی‌شود؟ اگر کسی راه اشتباه برود، بر نمی‌گردد؟
5 پس چرا شما ای قوم من، مرا ترک کردید و دیگر برنگشتید؟ شما به بُتهای خود متوصل شده‌اید و نمی‌خواهید به نزد من بازگردید.
6 من با دقت گوش دادم، ولی شما حقیقت را نگفتید. هیچ‌یک از شما از شرارت خود پشیمان نیست. حتی یک نفر از شما نپرسیده 'من چه اشتباهی کرده‌ام' مثل اسبی که با سرعت به سوی میدان جنگ می‌رود، هرکس راه خود را دنبال می‌کند.
7 حتی لک‌لکها زمان بازگشت خود را می‌دانند، کیوترها، پرستوها، و مرغهای ماهیخوار همه زمان کوچ خود را می‌دانند اما شما ای قوم من، قوانین مرا نمی‌دانید.

Lesung aus einem neutestamentlichen Brief

Römer 8,18-23[24-25]

- 18 به عقیده من درد و رنج کنونی ما ابداً با جلالی که در آینده برای ما ظاهر می‌شود، قابل مقایسه نیست.
19 تمامی خلقت با اشتیاق فراوان در انتظار ظهور فرزندان خدا به سر می‌برد.
20 زیرا خلقت نه به اراده خود بلکه به خواست خدا دچار بیهودگی شد تا این امید باقی بماند
21 که روزی خود آفرینش از قید فساد آزاد گردد و در آزادی پر شکوه فرزندان خدا سهیم شود.
22 زیرا می‌دانیم که تمامی آفرینش تا زمان حاضر از دردی مانند درد زایمان نالیده است.
23 نه تنها خلقت، بلکه ما نیز که روح خدا را به عنوان اولین نمونه عطاپای خدا دریافت کرده‌ایم، در درون خود می‌نالیم و در انتظار آن هستیم که خدا ما را فرزندان خود بگرداند و کل بدن ما را آزاد سازد.
24 زیرا با چنین امیدی بود که ما نجات یافتیم؛ اما امیدی که برآورده شده باشد، دیگر امید نیست. چه کسی در انتظار چیزی است که قبلاً آن را یافته است؟
25 اما اگر در امید چیزی هستیم که هنوز نیافته‌ایم، با صبر منتظر آن می‌شویم.

Evangelium

Matthäus 25,31-46

- 31 «وقتی پسر انسان با جلال خود همراه با همه فرشتگان می‌آید، بر تخت پادشاهی خود خواهد نشست
32 و تمام ملل روی زمین در حضور او جمع می‌شوند. آنگاه او مانند شبانی که گوسفندان را از بُزها جدا می‌کند، آدمیان را به دو گروه تقسیم خواهد کرد.
33 گوسفندان را در دست راست و بُزها را در دست چپ خود قرار خواهد داد.
34 آنگاه پادشاه به آنانی که در سمت راست او هستند خواهد گفت: 'ای کسانی که از جانب پدر من برکت یافته‌اید! بیاید و وارث سلطنتی شوید که از ابتدای آفرینش عالم برای شما آماده شده است.'
35 چون وقتی گرسنه بودم به من خوراک دادید، وقتی تشنه بودم به من آب دادید، هنگامی که غریب بودم مرا به خانه خود بردید،
36 وقتی عریان بودم مرا پوشانیدید، وقتی بیمار بودم به عیادت من آمدید و وقتی که در زندان بودم از من دیدن کردید'
37 آنگاه نیکان پاسخ خواهند داد: 'ای خداوند چه وقت تو را گرسنه دیدیم که به تو خوراک داده باشیم و یا چه موقع تو را تشنه دیدیم که به تو آب داده باشیم؟'
38 چه زمان غریب بودی که تو را به خانه بردیم یا برهنه بودی که تو را پوشانیم؟'
39 چه وقت تو را بیمار یا زندانی دیدیم که به دیدنت آمدیم؟'
40 پادشاه در جواب خواهد گفت: 'بدانید آنچه به یکی از کوچکترین پیروان من کردید، به من کردید.'
41 «آنگاه به آنانی که در سمت چپ او هستند خواهد گفت: 'ای ملعونان، از من دور شوید و به آتش ابدی که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است بروید،
42 زیرا وقتی گرسنه بودم به من خوراک ندادید، وقتی تشنه بودم به من آب ندادید،
43 وقتی غریب بودم مرا نپذیرفتید، وقتی برهنه بودم مرا پوشانیدید و وقتی بیمار و زندانی بودم به دیدن من نیامدید.'
44 آنان نیز جواب خواهند داد: 'چه موقع تو را گرسنه یا تشنه یا غریب یا عریان یا بیمار یا زندانی دیدیم و کاری برایت نکردیم؟'
45 او جواب خواهد داد: 'بدانید آنچه به یکی از این کوچکان نکردید به من نکردید'
46 و آنان به کیفر ابدی خواهند رسید، ولی نیکان به حیات جاودانی وارد خواهند شد.»